

Parlamentarikere fra Sydkorea til Kina for at drøfte deployering af THAAD-missiler

2. jan., 2017 – Otte parlamentarikere fra Sydkorea fra landets hovedoppositionsparti, Koreas Demokratiske Parti, inklusive Moon Jae-in, der er den førende præsident in spe, vil besøge Kina den 4. januar til et tredages besøg. Formålet med besøget er at forsøge at lette spændingerne med Beijing over den planlagte deployering af amerikanske missilforsvarssystemer i Sydkorea, sagde en af de delegerede til Sputnik i dag.

De sydkoreanske parlamentarikere forventes at afholde et møde med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under deres besøg.

»Vi vil sige til Beijing, at vore præsidentkandidater, inklusive Moon, kræver, at spørgsmålet om THAAD-missilerne skal genovervejes af den næste regering«, sagde partimedlem Song Young-gil til *South China Morning Post*. »Samt, vi vil også diskutere Kinas rolle i løsningen af de iskolde relationer mellem Sydkorea og Nordkorea.«

Formålet med THAAD (Terminal High Altitude Area Defense), som Sydkorea i 2016 gik med til kunne deployeres på dets territorium ved slutningen af 2017, skulle angiveligt være det, at imødegå trusler fra Nordkorea. Det er nu blevet til et hovedirritationsmoment i relationerne mellem Beijing og Seoul, rapporterer Sputnik. Kina og Rusland har gentagne gange udtalt deres modstand mod deployeringen af THAAD med det argument, at missilernes virkelige formål er at modvirke de strategiske våbensystemer, der befinder sig ikke alene i Nordkorea, men også i Kinas bagland og Ruslands fjernøstlige regioner.

Tysk Udenrigsministerium: Assads fremtid; andre syriske spørgsmål på Astana-møde; EU's Mogherini: FN vil styre det hele

2. jan., 2017 – Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium Martin Schäfer udtalte i dag i Berlin, at den syriske præsident Assads fremtid og andre interne, syriske spørgsmål bør blive drøftet ved fredsforhandlingerne i Astana, Kasakhstan. Det Tyske Udenrigsministeriums talsmand tilføjede, at Tyskland hilste våbenstilstanden i Syrien, som Rusland og Tyrkiet har mæglet, velkommen, rapporterer Sputnik i dag.

I skarp kontrast til Syriens, Ruslands og det Tyske Udenrigsministeriums fokus på mødet i Astana, foreslog EU's chef for udenrigsanliggender, Federica Mogherini, en anden linje, der kun vedrørte Astana, hvis visse betingelser opfyldes, og som aldrig nævnte Rusland.

Den 31. dec. meddelte Mogherini i Bruxelles, at EU vil være vært for »en bilateral forhandlingsrunde« i Bruxelles i midten af januar måned, for at finde et fælles udgangspunkt vedr. syriske spørgsmål efter konflikten, og vedr. forsoning og genopbygning, med fuld støtte til de forhandlinger, der vil blive afholdt i Genève i februar måned. Dernæst vil EU være vært for en konference i Bruxelles, som en opfølgning af sidste års møde i London.

Med hensyn til konferencen i Astana sagde Mogherini, at EU ville »byde ethvert midlertidigt skridt velkommen, såsom det annoncerede møde i Astana, hvis dette er fuldt ud inkluderende og har til formål at forberede en frugtbar og meningsfuld genoptagelse af interne syriske forhandlinger i Genève under FN-regi«.

Foto: EU-chef for udenrigsanliggender, Federica Mogherini.

Trump stiller atter spørgsmålstegn ved hacking; Ønsker 'gode relationer' med Rusland og Kina

2. jan., 2017 – I en impromptu pressekonference før deltagelse i en nytårsfest i nærheden af sit hjem i Florida stillede nyvalgte præsident Donald Trump endnu engang et stort spørgsmålstegn ved den fratrædende administrations version af begivenhederne omkring den russiske »hacking« af de nylige valg og sammenlignede beskyldningerne med Bush' fabrikerede anklager om masseødelæggelsesvåben, før invasionen af Irak.

»Jeg vil gerne have, at de er helt sikre«, sagde Trump, »for det er en temmelig alvorlig anklage, og jeg ønsker, at de skal være sikre i deres sag. Hvis man ser på masseødelæggelsesvåbnene, så var det en katastrofe, og de tog fejl. Derfor vil jeg have, at de er helt sikre. Og jeg ved en del om hacking. Hacking er meget vanskeligt at bevise. Så det kunne altså være nogle andre.«

Trump hævdede også at »vide ting, andre mennesker ikke ved«

mht. spørgsmålet og tilføjede, »så de kan altså ikke være sikre på denne situation«. Da han blev yderligere presset af reporteren om hans hemmelige viden, sagde Trump blot, »Det finder I ud af tirsdag eller onsdag«.

Idet han derudover afviste reporternes nysgerrighed omkring spørgsmål om den potentielle politik til efter den 20. januar, så udtalte Trump dog sine »nytårstanker« og sagde: »Det vil forhåbentlig udvikle sig godt. Vi vil forhåbentlig få gode relationer med mange lande ... og det inkluderer Rusland, og det inkluderer Kina.« Sluttelig sagde han, »Tiden er inde til, at vi går videre til større og bedre ting«.

Obama skal gå nu; han er lige så bitter en fiasko som Herbert Hoover

Leder fra LaRouchePAC, 2. januar, 2017 – Da præsident Herbert Hoover havde tabt valget til Franklin D. Roosevelt i 1932, brugte han hele overgangsperioden til at forsøge at tvinge FDR til offentligt at støtte hans, Hoovers, mislykkede politik; og da FDR ikke ville det, tog en rasende Hoover til indsættelsesceremonien, hvor han nægtede at tale, eller bare se på den nyvalgte præsident. Hoover bar på et bittert nag imod FDR's nye paradigme – New Deal – frem til 1950'erne, hvor han spillede en rolle i fremvæksten af »McCarthy-giften«.

Alle Barack Obamas handlinger udgør nu et forsøg på at tvinge nyvalgte præsident Trump til at følge hans, Obamas, mislykkede politik; og til at angribe og bagvaske Rusland og dets præsident Putin.

Obama har i enhver forstand svigtet nationen – dens arbejdsstyrke, beskæftigelse, produktivitet, husstandsindkomst, narkoafhængighed, hjemløshed, stigende dødsrate og faldende gennemsnitslevealder, katastrofale krige. Han tyer nu til angivelige »uigenkaldelige eksekutive ordrer« og til deciderede misinformationskampagner fra regeringen, for at forsøge at tvinge Trump ind i – mindst – en ny kold krig. Dette kommer fra en præsident, der ikke kunne klare præsident Putin, og heller ikke Kinas præsident Xi Jinping.

Trump vil stadig ikke gå med, som hans bemærkninger i Florida nytårsaften indikerer. Men, hvilken politik, han vil føre, er stadig ikke klart.

Det, som er klart, er det nye paradigme med økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og med potentialet for fred, der er blevet skabt i løbet af 2016 af Xis Kina, Putins Rusland og deres allierede blandt eurasiske og afrikanske nationer, og med Lyndon og Helga LaRouche, der fortsat spiller en katalyserende rolle. Og lige så klar er »sangens kraft« i dette nye paradigme, der må have det bedste af alle nationers kulturhistorie, deres »klassik«, som kan gives til de andre. Dette demonstreredes af den over Internettet, især af russiske speakere, med lynets hast spredte kondolencehilsen fra Helga LaRouche i anledning af tabet af Alexandrov Ensemble i et flystyrt. (Det er overflødigt at nævne, at Barack Obama ikke kommenterede den tragiske død af hvert eneste medlem af Ruslands nationale kor.)

Det nye paradigme dikterer også ganske klart, hvad Trump og den tiltrædende Kongres omgående må gøre: Genindfør Glass/Steagall-loven og skab en statslig kreditinstitution til at hælde investeringer ind i rumforskning, gennembrud i kernefusion og ny infrastruktur med høj produktivitet.

Vi hører, at Obama har til hensigt at »sige farvel og takke nationen« den 10. januar i en tale i Chicago. Han bør holde den tale en uge før, og gå.

Endnu et terrorangreb rammer Istanbul

Søndag, 1. januar, 2017 – Omkring kl. 1:15 Istanbul-tid (23:15, 31. dec., UTC) gik en attentatmand ind i en fashionabel natklub, der ligger ved Bosporus i Istanbul, og åbnede ild med automatvåben mod et nytårsselskab og dræbte 39 mennesker og sårede 69 andre. De våben, han brugte, skal have været Kalasjnikov-geværer, iflg. avisen *Hurriyet*. De tyrkiske myndigheder havde sendt henved 25.000 politibetjente på vagt i Istanbul i en forventning om, at der kunne finde et terrorangreb sted et sted i byen, men kunne ikke forhindre dette angreb. Et af de første ofre var faktisk en politibetjent uden for klubben. Den tyrkiske indenrigsminister Suleyman Soyly har meddelt, at 24 af de 35 dødsofre, der foreløbigt er blevet identificeret, var udlændinge, inkl. jordanske, belgiske, saudiske, marokkanske, libanesiske og libyske borgere, såvel som også en 19-årig israelsk kvinde.

Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde i en udtalelse om angrebet, at det havde til hensigt at skabe kaos i Tyrkiet. »De, der angriber freden i vores nation, og deres skakbrikker, arbejder på at destabilisere vort land og udløse kaos ved at demoralisere vort folk gennem deres afskyelige angreb, der også har civile som mål«, sagde han. »Vi vil som nation imidlertid aldrig tillade sådanne beskidte spil og vil yderligere forenes og bevare roen.«

»Vi er klar over, at disse angreb, der udføres af diverse

terrororganisationer imod vort land, ikke er uafhængige af begivenheder, der finder sted i vores region«, fortsatte han. »Vi er fast besluttet på at udrydde trusler og angreb imod vort land, samt deres ophavsmænd.«

Ifølge rapporter flygtede morderen og er nu genstand for en massiv menneskejagt. Ingen har taget ansvaret for handlingen, men ISIS er under mistanke. »Der er fremkommet nogle detaljer, men myndighederne arbejder hen imod et konkret resultat«, sagde den tyrkiske premierminister Binali Yildirim til reportere, da han blev spurgt, hvem, der kunne stå bag angrebet, rapporterer Reuters. »Politiet og sikkerhedsfolk vil offentliggøre informationer i takt med, at de bliver tilgængelige under efterforskningen«, sagde han.

Avisen *Hurriyet* forbinder i sin analyse indirekte angrebet til begivenheder i regionen. Bortset fra spørgsmålet om det direkte ansvar, er der imidlertid også spørgsmålet om fiaskoer på vegne af militær og efterretningsvæsen, især i kølvandet på udrensningen af Gulenister (tilhængere af Fethullah Gülen, - red.) af sikkerhedstjenesterne og militæret, i kølvandet på det fejlslagne kupforsøg den 15. juli. »Nogle af dem, der har erstattet gulenisterne, er novicer, 'sovende' agenter i forklædning (som man har mistanke om mht. den politibetjent, der myrdede den russiske ambassadør til Ankara den 19. dec.), eller også medlemmer af den berygtede 'undergrundsstat', før den blev overgivet til gulenisterne under AK Partiets regering«, bemærker *Hurriyet*.

Foto: Tyrkisk uropatrulje holder vagt efter terrorangrebet i den fashionable natklub.

Rusland og Tyrkiet opfordrer USA til at deltage i fredsprocessen i Syrien

31. dec., 2016 – Med en våbenhvile, der generelt stadig holder, er både Moskva og Ankara positivt indstillet over for ideen om, at USA deltager i fredsprocessen i Syrien ved mødet i Astana, Kasakhstan – der skal finde sted efter 20. januar. »Ja, vi forventer, at Trump-administrationen, efter sin tiltrædelse den 20. januar, vil blive en vigtig deltager«, sagde den russiske ambassadør til FN, Vitaly Churkin, i går. Tyrkiet ser også frem til amerikansk deltagelse. »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«, sagde den tyrkiske udenrigsminister Mevlüt Çavuşoğlu til Al Arabiya Tv i går. Astana-mødet er nu fastsat til den 23. januar. En højtplaceret tyrkisk regeringsperson sagde til *Hurriyet*, at tyrkiske og russiske embedsfolk vil mødes enten den 8. eller 9. januar for at drøfte udviklingerne i marken og forberede sig til Astana-processen.

Med hensyn til andre mulige deltagere beskrev Churkin Iran som en »beredvillig deltager« og Egypten som et land, »der kan deltage i processen med at forberede mødet i Astana.« Han nævnte også Saudi-Arabien (over hvilken iranerne er temmelig stærkt uenige), Kuwait og Qatar som »meget vigtige medspillere«, der også kunne deltage.

Ifølge TASS talte udenrigsministrene Sergei Lavrov og Çavuşoğlu i går sammen i telefon, og de understregede betydningen af, at alle sider tilslutter sig aftalen om våbenstilstand. »De påpegede betydningen af, at alle oppositionsgrupper overholder standsningen af fjendtligheder og forholder sig konstruktive i lyset af det forestående møde i Astana«, sagde det Russiske Udenrigsministerium.

En højtplaceret, tyrkisk embedsmand sagde til *Hurriyet* her til morgen, at Tyrkiet og Rusland vil etablere fælles overvågningscentre på Eskisehir Hovedflyvebasen i Tyrkiet og Hmeimin Flyvebasen i Syrien for at følge implementeringen af våbenstilstanden på tæt hold. »Vi, Ankara og Moskva, vil sammen følge processen med våbenstilstanden. Vi har allerede i den seneste måned arbejdet meget tæt sammen. Vi vil overvåge fra Eskisehir-basen, og de vil fra deres Hmeimim-base. Men vore landstyrker vil også følge med i udviklingerne og informere begge vore overvågningscentre«, sagde embedsmanden. Dagen før havde Çavuşoğlu, i et interview med *Hurriyet*, bekræftet oprettelsen af de fælles overvågningscentre, og at en hotline ville blive oprettet mellem dem for at koordinere processen med våbenstilstanden og undersøge enhver potentiel overtrædelse.

Foto: Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlüt Çavuşoğlu, til Al Arabiya Tv: »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«

Kinas præsident Xi understreger betydningen af BRIKS-samarbejdet i brev til BRIKS-lederne

Søndag, den 1. januar, 2017 – I et brev til de fire andre BRIKS-ledere opfordrede præsident Xi Jinping de fem lande til at intensivere deres partnerskab i det kommende år, for en lysere fremtid. »BRIKS-samarbejdet, en model for samarbejde mellem fremvoksende markeder og udviklingslande, har bragt

fordele til befolkningerne i BRIKS-landene og ydet store bidrag til at styrke den globale, økonomiske vækst, forbedre den globale styrelse og promovere demokratiseringsprocessen i de internationale relationer», skrev Xi til lederne af Brasilien, Rusland, Indien og Sydafrika. I BRIKS-samarbejds andet årti, der indledes i 2017, vil BRIKS-nationerne gøre større fremskridt i deres samarbejde og spille en større rolle i internationale anliggender, sagde den kinesiske præsident. »Konfronteret med voksende usikkerhed og ustabilitet i den internationale situation må BRIKS-landene styrke solidaritet og samarbejde og beskytte fælles interesser.«

BRIKS-topmødet, der vil blive afholdt i Xiamen, Kina, i september måned, vil have fire aspekter: en intensivering af pragmatisk samarbejde for fælles udvikling; styrkelse af global styrelse for i fællesskab at imødegå udfordringer; gennemførelse af mellemfolkelige udvekslinger for at konsolidere offentlighedens støtte til samarbejde; og promovering af opbygning af mekanismer til etablering af et bredere partnerskab. »I overensstemmelse med en åben, inkluderende og win-win-ånd i BRIKS vil Kina arbejde sammen med andre BRIKS-lande for at gøre Xiamen-topmødet til en succes og avancere BRIKS-samarbejdet til et nyt niveau«, sagde Xi.

Foto: BRIKS-lederne fra det 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, 15.-16. okt., 2016, fra venstre: Jacob Zuma, Sydafrika; Xi Jinping, Kina; Narendra Modi, Indien; Vladimir Putin, Rusland; Michel Temer, Brasilien.

Putin sender nytårshilsner til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og nyvalgte præsident Trump

31. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin sendte nogle bemærkelsesværdige nytårsbudskaber til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og den nyvalgte præsident for USA.

I sin hilsen til den japanske premierminister Shinzo Abe bemærkede Putin med tilfredshed de betydelige fremskridt i de russisk-japanske relationer i 2016.

»De konstruktive forhandlinger i Rusland, Peru og Japan har muliggjort betydelige fremskridt i løsningen af vigtige spørgsmål på den bilaterale dagsorden«, sagde Putin og udtrykte håb om et fortsat samarbejde for at opbygge reelle partnerskabsrelationer mellem Rusland og Japan.

Idet han forbigik præsident Barack Obama, sendte Putin et lykønskningstelegram til nyvalgte, amerikanske præsident Donald Trump. Kremls presseerklæring lød: »I sit lykønskingsbudskab udtrykte Ruslands statsoverhoved håb om, at, efter Trumps overtagelse af præsidentembedet i USA, de to stater på en konstruktiv og pragmatisk måde vil være i stand til at tage reelle skridt til at genoprette mekanismer for bilateralt samarbejde inden for diverse felter og bringe interaktionen på den internationale scene til et kvalitativt nyt niveau. Alvorlige globale og regionale udfordringer, som har konfronteret vore lande i de senere år, bekræfter på en levende måde, at de russisk-amerikanske relationer fortsat er en vigtig faktor i at sikre stabilitet og sikkerhed i nutidens verden.«

Ifølge TASS lykønskede Putin BRIKS-partnerne og udtrykte

tillid til, at Rusland og dets partnere i den uformelle sammenslutning vil fortsætte med meningsfuld interaktion på bilateralt grundlag og inden for rammerne af diverse organisationer og fora.

Den kinesiske leder Xi Jinping og den russiske præsident sendte hinanden nytårshilsner med håbet om udvidet samarbejde.

»I det nye år har jeg til hensigt at arbejde hånd i hånd med Dem for at være med til at bevare tætte kontakter på højt niveau, styrke strategisk og politisk tillid, samarbejde om at integrere det Økonomiske Silkevejsbælte og EAEU [Eurasisk Økonomisk Union], og intensivere praktisk samarbejde«, lyder Putins budskab til Xi.

Xi Jinping har ligeledes til hensigt at gennemføre strategisk samarbejde i internationale anliggender og opretholde stabiliteten i det omfattende, strategiske partnerskab mellem Beijing og Moskva.

Putin »mindedes varmt det bilaterale møde under BRIKS-topmødet i Goa [Indien] og bekræftede sin beredvillighed til at fortsætte den meningsfulde dialog og det konstruktive, fælles arbejde for at styrke det russisk-brasilianske, strategiske partnerskab«, sagde Kremls pressetjeneste. Han indbød også præsident Michel Temer fra Brasilien til at tage imod en »stående invitation til ham til at besøge Rusland som et statsbesøg«.

I sit budskab til Indiens præsident Pranab Mukherjee og republikkens premierminister Narendra Modi bemærkede Putin, at det forgangne år var succesfuldt mht. relationer mellem Rusland og Indien, og han udtrykte håb om, at 70-års jubilæet for etableringen af diplomatiske relationer mellem Rusland og Indien, som falder i 2017, »vil blive markeret gennem en optrapning af produktivt, bilateralt samarbejde inden for mange sfærer«.

Det russisk-sydafrikanske møde under BRIKS-topmødet i Goa

bekræftede, at bilaterale relationer udviklede sig succesfuldt i en ånd af omfattende, strategisk partnerskab, sagde den russiske præsident i sin lykønskning til Sydafrikas præsident, Jacob Zuma.

I en nytårshilsen til den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde Ruslands Vladimir Putin, at Ankara og Moskva vil fortsætte med at arbejde på »afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden«. Putin sagde, at han er overbevist om, at de to lande »forsat vil arbejde produktivt sammen for at styrke bilaterale bånd og aktivt vil samarbejde omkring løsning af afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden i begge landes interesse og i overensstemmelse med at sikre sikkerhed og stabilitet i Eurasien.«

FN's Sikkerhedsråd vedtager aftale om våbenhvile, som Rusland, Tyrkiet og Iran har mæglet

31. dec., 2016 – FN's Sikkerhedsråd har enstemmigt vedtaget et russisk forlæg til en resolution, der støtter våbenstilstanden, mæglet af Rusland og Tyrkiet, som den russiske præsident Vladimir Putin annoncerede den 29. december. Ifølge RT hilste Sikkerhedsrådets medlemmer aftalen, der var opnået med Rusland og Tyrkiet som mæglere, velkommen og understregede betydningen af dens »fulde og omgående implementering«.

Resolutionen udtrykker også støtte til »Ruslands og Tyrkiets

indsats, og som tilsigter at stoppe volden i Syrien og lancere en politisk proces.« Rådets medlemmer understregede, at de ser mødet i Astana, Kasakhstan, som et vigtigt skridt hen imod en forsoning i den syriske konflikt. FN-organet genbekræftede ligeledes sin forpligtelse over for »den Syriske Arabiske Republiks suverænitet, uafhængighed, enhed og territoriale integritet« og gentog, at den eneste måde, hvorpå man kan løse den syriske konflikt, er ved at indlede en kompleks, politisk proces internt i Syrien.

I sine afsluttende bemærkninger ved mødet sagde Vitaly Churkin, Ruslands ambassadør til FN, til rådet, at den netop vedtagne resolution adresserer behovet for at overholde standsningen af fjendtlighederne, så vel som også mødet om en politisk afgørelse i Astana, hvor delegationer fra oppositionen og regeringen for første gang vil mødes ansigt til ansigt, under FN's mandat som udtrykt i FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2254, 2268 og i andre dokumenter. »Alt dette, der er nedfældet i dokumentet, vedtog vi i dag«, sagde Churkin.

»Det er en meget kompliceret proces«, fortsatte Churkin. »Alt, hvad vi er i stand til at opnå, er resultatet af enormt arbejde og arbejdskraft. Hvis I ikke ønsker at hjælpe med, så lad være med at komplicere tingene. Lad være med at så tvivl, lad være med at omfortolke, lad være med at gentage forældede klicheer, det hjælper ikke. Lad os arbejde seriøst, og vi vil i 2017 være i stand til at opnå en politisk afgørelse.« Han fortsatte med at sige, at, hvis alle medlemmer i Sikkerhedsrådet »fokuserer på det essentielle i sagen og tilsidesætter deres private interesser, så kan Rådet træffe vigtige beslutninger.«

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin taler i FN's Sikkerhedsråd den 31. dec., 2016, hvor aftalen om våbenhvilen i Syrien blev enstemmigt vedtaget.

God grund til optimisme: Et nyt paradigme for 2017! Af Helga Zepp-LaRouche

Kina vil i det nye år afholde to topmøder, hvor konsolideringen af Silkevejsinitiativet bliver temaet, og hvor det bliver klart, at en økonomisk model med win-win-samarbejde er langt den mest attraktive og for længst er blevet magneten i den globale udvikling. Dette globale udviklingsperspektiv er allerede nu det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, som over 100 nationer og internationale organisationer deltager i, allerede berører 4,4 mia. mennesker og for første gang i mindst 50 år repræsenterer et realistisk håb om, at problemer som sult, fattigdom, sygdomme, vi for længst har kunnet behandle og manglende uddannelse, én gang for alle kan overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Kondolencehilsen til Alexandrov Ensemblet og det russiske folk

Video: Medlemmer af New York City Schiller Institut borgerkor synger den russiske nationalsang uden for det Russiske

Konsulat i New York fredag, til ære for ofrene for flystyrtet, mange af dem medlemmer af Alexandrov Ensemble.

✖ Leder fra LaRouchePAC, 31. december, 2016 – På vegne af det Internationale Schiller Institut ønsker jeg at overbringe vores dybeste kondolence i anledning af det tragiske tab af 92 menneskeliv, der døde i flystyrtet på vej til Syrien. Denne ulykke er så meget desto mere årsag til sorg, fordi musikken og den patriotiske ånd hos Alexandrov Ensembles medlemmer ville have overbragt et budskab om håb til det syriske folk. Dette er en befolkning, der i fem år har været ofre for den kriminelle politik for regimeskifte og behandlet som bondebrikker i et geopolitisk skakspil, i en total overtrædelse af deres suverænitet.

Alexandrov Ensemble har været et udtryk for de højeste, moralske værdier i Rusland og, som klassisk korsang generelt, taler til tilhørernes sjæl og skabende potentiale. Det er derfor ekstremt vigtigt, at den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte, at han nu indleder prøver for at udvælge de bedste talenter til fuldt ud at genrejse Alexandrov-koret.

At optræne sangstemmen er vigtigt for alle, eftersom en velplaceret stemme kan udtrykke komponistens kreative hensigt og tale direkte til den samme egenskab hos tilhørerne. Det repræsenterer derfor et uerstatteligt element i den harmoniske udvikling af karakteren. Lad mig derfor dele den idé med Dem, at man, ud over at genopbygge Alexandrov Ensemble, opretter tusinder af Alexandrov-kor i skoler over hele Rusland for at ære Ruslands heroiske bidrag i befrielsen af Syrien og samtidig udbreder den opløftende virkning af at synge i kor til den unge generation.

Et nyt paradigme er i færd med at blive til, som det eksemplificeres af integrationen af den Eurasiske Union og det Nye Silkevejsinitiativ, og som etablerer en helt ny relation mellem nationerne. Vi har brug for en dialog mellem de bedste

traditioner fra hver kultur for, at dette nye paradigme kan vokse til at blive en ny æra for civilisationen – kendskabet til det bedste fra en anden kultur vil føre til en kærlighed til denne kultur, og vil derfor erstatte fremmedfjendskhed og had med mere ædle følelser. I denne nye æra vil geopolitik blive overvundet for altid, og loyaliteten over for menneskehedens fælles mål vil etablere et højere niveau af fornuft. Det er grund til trøst for os alle, at flystyrtets tragiske dødsofre bidrager med deres udødelighed til opbygningen af denne bedre verden.

Helga Zepp-LaRouche,

Præsident, Det Internationale Schiller Institut.

[Dette budskab blev modtaget på det Russiske Konsulat i New York om eftermiddagen, den 30. december, og efter anmodning ligeledes sendt til TASS.]

(2. januar 2017 – 440.000 mennesker har set videoen indtil nu!)

Foto: Alexandrov-koret og Yosif Kobzon synger i Warszawa, oktober, 2009.

Glass-Steagall skal ligge klar til underskrift på Trumps skrivebord, når han overtager

embedet!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 30. december, 2016

Vi befinder os i nedtællingen til afslutningen af Obama-administrationen og begyndelsen af den tiltrædende Trump-administration. Om præcis tre uger finder indsættelsesceremonien for den tiltrædende administration sted. Der er stadig meget, der er uafklaret og usikkert; men verdenssituationen ændrer sig meget hurtigt. Som hr. LaRouche advarede om for mindre end 48 timer siden, så må vi stadig holde øje med Obama; så længe, han beklæder embedet, kan han lave en forfærdelig masse ulykker. Blot i dag forsøgte han, fra sin ferie på Hawaii, at optrappe og fremprovokere en konflikt med Rusland. Han meddelte, at 35 russere vil blive erklæret persona non grata og ville blive udvist af USA under anklage om angivelig spionage; og at der ikke alene ville blive pålagt Rusland flere sanktioner som gengældelse for den såkaldte »russiske hacking«, men at to russiske ejendomsområder, der angiveligt bliver brugt til spionage – et område på Marylands østkyst og et på Long Island, steder, hvor russiske diplomater til USA og Washington D.C. kan bringe deres familier til en hårdt tiltrængt ferie og afslapning – han meddelte, at føderale styrker ville rykke ind og lukke disse områder ned. Jeg er sikker på, at Obama regnede med, at dette ville provokere hans ærke-Nemesis Vladimir Putin til at gøre gengældelse, men Obama blev sørgeligt skuffet. Til trods for, at Sergei Lavrov, Ruslands udenrigsminister, sagde, at de var i deres gode ret til at gøre gengæld, øje for øje, og udvise 35 såkaldte amerikanske diplomater af Rusland som persona non grata og lukke amerikanske feriesteder i Moskva og omegn ned; men i stedet foretog Putin, på klassisk Putin-vis, et judo-træk og gjorde ingenting. Et træk fra Putin side, som generelt erkendes som at udmanøvrere Obama – f.eks. i

overskriften i Daily Beast, »Putin udmanøvrerer Obama i spionkrig; Moskva griner ad Obama-administrationens sanktioner og udvisninger som de sidste handlinger af svaghed«. Putin afslørede Obama for det, han er, en 'lam and'; og han nægtede at respondere. I en erklæring offentliggjort på Kremls webside i dag sagde Putin følgende: »Alt imens vi forbeholder os ret til at tage forholdsregler til gengældelse, så vil vi ikke degradere os selv til et niveau af 'køkkendiplomati'. I vore fremtidige skridt på vej imod en genoprettelse af de russisk-amerikanske relationer, vil vi gå frem fra den politik, som Donald Trumps administration forfølger.«

Så dette er en perfekt afslutning og diplomatisk sejr for Putin; og det er på linje med et tweet, der blev udsendt af det Russiske Udenrigsministerium, og som var et billede af en gul and med ordet »lam« skrevet over billedet. Obama og hans hold, selv om de kan skabe en masse ulykker i de resterende tre uger, anses ikke for at være særlig magtfulde mere, af Putin og andre i verden.

Samtidig kan russerne hævde en sand diplomatisk sejr i Syrien. Oven i befrielsen af Aleppo og genoprettelsen af regeringskontrol over en stor del af landet imod ISIS og andre oprørsstyrker, så forhandlede russerne en våbenhvile igennem sammen med Tyrkiet; men uden USA. Foreløbig holder denne våbenhvile. Dette er en meget håbefuldst situation og demonstrerer endnu engang, at Obama definitivt har mistet lederskabsrollen i verden, og Rusland er en formidabel strategisk leder på verdensscenen, mens denne administration træder tilbage og den nye administration går om bord.

Samtidig har vi en nedsmeltning af det finansielle system; Monte dei Paschi banksituationen kører fortsat videre. Vi har en eksponering til derivater fra hver eneste bank på hele planeten. Enhver af disse – Deutsche Bank, Monte dei Paschi – hvad som helst kunne udløse en nedsmeltning af hele finanssystemet. Hr. LaRouches Fire Love er fortsat de afgørende og særdeles presserende forholdsregler, der må tages

i USA. Som jeg sagde, så er intet afgjort, men der er meget, der er muligt. Som I har set i vore diverse udsendelser de seneste dage – Fireside Chat i går, en LPAC e-mail, der blev udsendt i dag, hovedoverskrifter på larouchepac.com hjemmesiden – så er vi engageret i en absolut presserende og afgørende mobilisering for at tvinge Glass-Steagall på dagsordenen, endnu før den tiltrædende administration indsættes. Dette må være det absolutte top-lovforslag, der lægges på den nye præsidents skrivebord til underskrift. Kongressen kan handle på det, når de træder sammen i næste uge; i modsætning til [senator] McCains meddelelse om, at han vil have høringer om russisk hacking, eller sådan noget. Dette er den afgørende forholdsregel; og vi vil have aktivister, der kommer til Washington, D.C. Vi har allerede afleveret marchordrerne; og vi vil diskutere dette yderligere i aftenens udsendelse.

Men dette er fortsat blot det første skridt i Lyndon LaRouches Fire Hastelove til at redde USA, nu. Det bedste eksempel, vi stadig har, den bedste præcedens, er Franklin Roosevelts første 100 dage; hvad FDR var i stand til at opnå i sine første 100 dage i embedet. Kongressen trådte sammen; han vedtog omgående Bankloven af 1933, erklærede banklukkedag, reorganiserede hele det bankerotte finanssystem og satte Amerika i arbejde igen. Kongressen holdt ikke pause før nøjagtig 100 dage senere; og 100 milepæle i lovgivning blev debatteret, vedtaget og sendt over til Det Hvide Hus til Franklin Roosevelts underskrift, hvilket ændrede historien. Dette er fortsat præcedensen; det er fortsat modellen, og indholdet af disse første 100 dage bør være Lyndon LaRouches Fire Love til USA's redning.

Jeg giver nu ordet til Jason [Ross], for der er nogle specifikke måder, hvorpå vi kan gå i gang med disse presserende forholdsregler.

**WE NEED GLASS STEAGALL SITTING ON TRUMPS DESK
AWAITING HIS SIGNATURE WHEN HE TAKES OFFICE!**

LaRouche PAC International Webcast, Dec. 30, 2016

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's December 30, 2016. My name is Matthew Ogden and you're watching our final Friday evening broadcast for 2016 for this year on larouchepac.com.

I'm

joined in the studio today by Jason Ross from the LaRouche PAC Science Team; and via video by two members of our Policy Committee – Bill Roberts from Detroit, Michigan (Hi, Bill); and

Michael Steger from San Francisco, California.

Now, obviously we are in a countdown to the end of the Obama administration and the beginning of the incoming Trump administration. Exactly three weeks from today is the inauguration of the incoming administration. There are still many things that are undetermined and up in the air; but the world situation is moving very fast. As Mr. LaRouche warned less

than 48 hours ago, you still have to keep your eye on Obama; as

long as he remains in office, he can cause an awful of mischief.

And we saw that just yesterday, in an announcement that came from

Obama while he was vacationing in Hawaii; he attempted to escalate and provoke a conflict with Russia. He announced that

35 Russian nationals would be declared {persona non grata} and would be expelled from the United States under supposed spying charges; and he announced that not only would there be more sanctions imposed against Russia in retaliation for the so-called

"Russian hacking", but also two Russian estates that are supposedly being used for espionage purposes – one on the

Eastern Shore of Maryland and one on Long Island, places where Russian diplomats to the United Nations and to Washington DC can

bring their families for much-needed vacation and rest and relaxation – he announced that Federal forces would be moving in

to close down those estates. Now, I'm sure that Obama expected

that this was going to provoke his arch-nemesis Vladimir Putin into retaliatory measures, but Obama was severely disappointed.

Despite the fact that Sergey Lavrov, the Foreign Minister of Russia, said that they would be fully justified in retaliating tit-for-tat and expelling 35 so-called US diplomats from Russia

as {persona non grata} and closing down US vacation homes in Moscow and the Moscow suburbs; Putin instead, in classic Putin fashion, judoed Barack Obama and did nothing. Vladimir Putin, in

a move which is being universally recognized as outfoxing Obama

– for example, in a headline in the {Daily Beast} "Putin Outfoxes Obama in Spy War â€¦ Moscow Laughs Off the Obama Administration's Sanctions and Expulsions as Feeble Last Gestures". Putin called out Obama for what he is, a lame duck;

and he refused to respond. In a statement that was put out on the Kremlin website today, Putin said the following:

"While we reserve the right to take reciprocal measures, we are not going to downgrade ourselves to the level of irresponsible 'kitchen' diplomacy. In our future steps on our way towards the restoration of Russian-United States relations,

we will proceed from the policy pursued by the administration of

Donald Trump."

So, this is a perfect ending and diplomatic victory for

Putin; and I think this goes along with a tweet that was sent out
by the Russian Foreign Ministry, which is a big picture of a yellow duck with the word "lame" written over top of it. Obama
and his crew, although they are in the position to cause an awful
amount of mischief in the remaining three weeks, are not being recognized as all that powerful anymore by Putin and others around the world.
Now, at the same time, there is a true diplomatic victory that the Russians can claim in Syria. On top of the liberation
of Aleppo and really restoring government control over a vast part of the country against the ISIS and other rebel forces, yesterday the Russians brokered a ceasefire with Turkey; but without the United States. This ceasefire has, up to this point,
been holding. This is a very hopeful situation, and yet again,
demonstrates that Obama has definitely lost the leadership role
in the world; and Russia is a very formidable strategic leader on
the world stage as this administration exits and as the new administration comes on board.
At the same time, you've got a meltdown of the financial system; the Monte dei Paschi banking situation continues to unravel. We have the exposure of derivatives from every single
bank in the entire planet. Any one of these – Deutsche Bank, Monte dei Paschi Bank – anything could be the trigger to blow out the entire financial system. Mr. LaRouche's Four Laws remain
the essential and most urgent measures that need to be taken in
the United States. As I said, nothing is determined, but

there
is a lot that is possible. As you've seen on various channels
of
our communications over the last few days – the Fireside Chat
yesterday, an LPAC email that went out today, headlines on the
larouchepac.com website – we are engaged in an absolutely
urgent
and critical mobilization to force Glass-Steagall onto the
agenda
even before the inauguration of the incoming administration.
This should be the number one bill that is delivered to the
new
President's desk for his signature. It could be acted on by
Congress as they come into session next week; as opposed to
McCain's announcement that he's going to have hearings on
Russian
hacking, or something like that. This is the critical
measure;
and we will have activists that will be coming into
Washington,
DC. We've already delivered the marching orders; and we can
discuss that more on the broadcast today.
But of course, that remains just the first step in Lyndon
LaRouche's Four Urgent Laws to Save the United States Now.
The
best example that we still have, the best precedent, is the
first
100 days of Franklin Roosevelt; what FDR was able to
accomplish
in his first 100 days in office. The Congress came into
session;
he immediately passed the Emergency Banking Act, declared a
bank
holiday, reorganized the entire bankrupt financial system, put
Americans back to work. Congress did not leave session until
exactly 100 days later; and 10 landmark pieces of legislation
were debated, passed, and sent over to the White House for

Franklin Roosevelt's signature, which changed the course of history. So of course, that remains the precedent; that remains the model, and the contents of that first 100 days should be Lyndon LaRouche's Four Laws to Save the United States. So, with that said, I'd like to hand it over to Jason, because there are some very specific examples of means by which we can undertake those urgent measures.

JASON ROSS: Let's also put it in the context of the world. The US desperately needs an economic recovery, a change in direction. Think about the world as a whole; there's so much to be done. Two and a half billion people on the planet don't have access to continuous electricity; 800 million don't have access to fresh water; 1.5 billion people don't have access to basic sanitation; and over 1 billion people don't have access to telephone capabilities. There's much work to be done, and the United States is definitely for a large shift. President-elect Donald Trump has said that he's got big plans to make America great again; that he wants to spend \$1 trillion on infrastructure in the United States over the coming period. There's a lot that we could learn from China on this. China, over just the past decade, has built the largest high-speed rail network in the world. In one decade, it went from basically nothing, to now being the world's leader. That network is slated to double its size in the next 1.5 decades to a level of 40-50,000 kms; about 30,000 miles of high-speed rail. They're working, through their Belt and Road initiative, with 65 other nations in the region and beyond on cooperative

projects;
on rail, energy, transportation, logistics, water, information, training, expertise, education, a whole slew of projects for economic cooperation and development that itself will entail beyond China's borders tens of thousands more kilometers of high-speed rail. So, how are they financing this? How are they doing it? China's been spending \$1 trillion a year for the past decade; so the idea of spending \$1 trillion in the US to get everything up to some great standard is far too low. The other aspect is, how is this going to be financed and how is it going to be built? How is a \$1 trillion going to be brought to bear for the US economy? Let me read the concluding paragraph of an op-ed that was published in the {People's Daily} online of China; an op-ed by Curtis Stone. He wrote: "Trump wants to spend \$1 trillion on infrastructure upgrades in America to rebuild the nation and put people back to work. The problem is how to pay for it and how to do it. China knows how to fund and carry out serious infrastructure building, and deep-pocketed Chinese investors want to invest billions more in America. One way for Trump to realize his plan would be to use Chinese funds and technology. This would help return some of America's investment in China back to America for the benefit of America, and strengthen the bilateral relationship. Trump's plan to rebuild America is bold, but it remains to be seen if he will be bold enough to do what is best for America." So, on that, let's think about how China can be involved

here. The need for financing in the US is very great; there is not a lot of credit available in the way that people think. The very low interest rates that currently exist, as Paul Gallagher has explained well in the "Economics Frequently Asked Questions" section on our website, we can't just sell a bunch of bonds at low interest rates; the rates will go up. Where is that money going to come from? Private investors? What's the return? What this really requires is a totally different way of thinking about economics. So, let's look at the LaRouche approach – very briefly – to economics. In his policy document for the US, called "Four New Laws to Save the USA Now", LaRouche gave four very primary steps. First, Glass-Steagall, to end the connection to the outrageously decrepit and collapsing financial system that we have; it's almost totally divorced from the physical aspect of economy. Second, that we need a national banking approach. Now, what does that mean? Let's think of some examples in US history as to how a national approach to economy has occurred. If you look at what Alexander Hamilton did in the early days of the new United States, he turned the huge liabilities, the huge debts of that new US and the state governments into something very valuable by turning that debt into what became the basis for the First National Bank of the United States; using that debt to become the

basis for a huge amount in loans that were necessary to build the roads and then later the canals in the United States. To take a more recent example, Matt had mentioned Franklin Roosevelt as the best precedent that we have in the United States of late. Look at what Roosevelt did with the Tennessee Valley Authority, for example. This is a project that dramatically improved the economy in the southeast part of the US; in the Tennessee Valley area that it serviced. The increased productivity in that region itself more than paid for the cost of the investment of the project. This was the type of project where it doesn't really matter whether the money that's spent on building it is paid back directly; and that's something that private investors would demand. "Can we build a toll road that we'll be able to get money back from? Can we upgrade an airport terminal which charges passenger fees for passing through it, and then we'll pay back the investment in that terminal at the airport?" Well, what about the large projects that shape the economy as a whole; that provide a platform for economic activity? That's the sort of thing where you look at the nation as a unique economic actor that's able to finance investments whose payback isn't direct in the way that a private investment would be; but comes back in the sense of "Did we improve the productivity of the nation as a whole in a way that makes the project worthwhile?" That's what we saw with the creation of the railroads in the United States, for example. This was something

that wouldn't have happened without the government support that it got to build the Transcontinental Railroad. The payback was that we had a connected economy; we had a whole country. We had definitely the improvements that made it worthwhile have done that.

So, if you think about that today, to get away from project-by-project – does it pay for itself? Is it worth it? – and to think about how do we institute in the U.S. a higher platform of technology in our infrastructure: are we building a high-speed rail network? Are we building power generation of the highest energy-flux density? Or are we building solar panels? Are we investing in fusion technology, to make that breakthrough in our knowledge of the atom and nuclear processes that will transform our relationship to materials, to energy, in a way that will be far more profound than the development of the steam engine? These are the kinds of things: the space program – what are the {drivers} of our human identity as a species that goes beyond and that develops? And I think maybe to start a discussion on it, here on the program – I don't have everything to say about it – but this also raises the issue of the culture in the population. In other words, what expressions, culturally, do we have of what it is to be a person; of what it is to live in a society; of our relations among each other? What is the kind of culture that's commensurate with going to space, with

developing

fusion, with developing our economy, with becoming better human

beings, and how do we bring that culture into being? I think that

that's a very major question. It's not one that addressed quite

as directly as, say, national banking or financing of a national

high-speed rail network, but is just as important. I think that's

something to take up here.

BILL ROBERTS: Yeah, I would say this, what you've just touched on, Jason, is the real question of sovereignty of nations to participate in the development of mankind, to free themselves from the diktats of this dying trans-Atlantic financial system.

That really is sort of the crux of the entire shift that we're experiencing right now.

Just to mention a few things on this: Yesterday, in an interview that Bashar al-Assad did with the Italian newspaper, {Il Giornale}, he identified that the issue in the Syrian war, was that Syria wanted to make a sovereign decision on the development of both oil pipelines, but also railroad lines running east-to-west through Syria; rather than Syria simply being sort of a passing-through point of oil pipelines from Qatar, north-to-south. Of course the east-to-west route – for those of you who are familiar with our plan, the Phoenix Project

for Aleppo and the Integration of Syria, the proposals that the

Schiller Institute has made for the integration of Syria into the

New Silk Road; this is designed to make Syria an energy hub, an

industrial hub, and sort of restore Syria's ancient tradition

as

an important step along the New Silk Road.

This is the implication of Vladimir Putin's intervention into Syria to crush the terrorists in that area. This was the same question with respect to Japan's recent decision to resume

its historical role as a country that is not going to be part of

an offshore, trans-Atlantic financial system, but it going to be

a "machine" for the development of the interior of Asia. Japan had made this decision against the interests of what's historically been the attempt by the United States to try to prevent Japan from negotiating a peace treaty with Russia over the remaining islands in dispute from World War II. So, Japan made this decision as a sovereign nation, and was really prompted

to do so by Vladimir Putin, who made the issue directly that Japan had to make a sovereign, independent decision.

I would say in the United States, the question of the Trump Presidency and the United States Government being able to address

the horrid conditions of the American population, and uplift, both culturally and in terms of the physical standards of life,

depends upon the immediate reinstatement of Glass-Steagall.

Number one, because if Glass-Steagall is not reinstated before the crash that is looking very likely to happen soon in the European banking system, hits, there will be more bail-outs; and

this will further increase the death-rates of Americans. But also

number two, as both Matt and Jason were just discussing, the United States has to make a serious commitment to providing massive financing, and mobilizing our workforce, to build entirely new platforms of infrastructure. That's not going to be

possible without a credit system; and that will not be possible without the reinstatement of Glass-Steagall. That may require, as this recent {People's Daily} article points out, in certain cases that may mean that China will come in and build certain aspects. They may be better suited to build high-speed rail systems, for example. We've seen the problems [inaud; 22:09]. We've seen the problems with [California Governor] Jerry Brown's program on the West Coast with high-speed rail. Perhaps we should just set up a Chinese initiative for doing this. Our sovereignty today, ironically, does not mean isolationism. I don't know that Donald Trump thinks that it does; I don't think he does. But in many cases, what the New Paradigm has meant is that certain countries have made breakthroughs in certain areas. Certainly we have in the United States. We should look at {all} the potentials that exist for cooperation: the space program, medicine, certain aspects within the machine-tool sector that we still have – in the same way that this was considered by Kennedy when he placed the science centers, the space program centers, in the more-backwards, southern part of the United States. Or when FDR placed the Oak Ridge facilities, the "secret city" that developed the Manhattan Project outside of Knoxville, Tennessee. Or like the Russians are doing, currently,

in their plans to have Rosatom invest in building a new science

city for the development of nuclear science, in one of the poorest cities in South America, La Paz, [Bolivia] which has basically been the center of a drug-production economy. These are

some of the things that we're going to continue to be filling out; but these are the issues behind the immediate necessity of

Glass-Steagall, that every American has to know the ABCs of.

MICHAEL STEGER: Yeah, that's great! There are just a couple of things I'd like to touch on. One is the Putin situation, because as Bill just indicated, the whole situation internationally seems to have been greatly shaped by Vladimir Putin. If anyone were to watch some of the news alerts, the {New York Times} and the entire political establishment of the United

States was taken off guard, significantly. As Matt indicated, Obama had clearly expected his nemesis, Putin, to have the strong-man response. The {New York Times}, at 6:00 Eastern Time,

sent out a message indicating they [the Russians] are going to go

for a "massive retaliation. Thirty-five people evicted." This was

blasted out on the internet airwaves. Within just two hours, the

{New York Times} had to report a "head-spinning turn of events,"

in terms of the fact that not only did Putin not retaliate, as Matt indicated, but I believe he invited all of the U.S.

diplomatic corps to the Kremlin to celebrate the New Year and Christmas!

The way Putin has shaped this process – and we were reflecting on this here this morning – that it was just a

little

over a year ago, the end of September 2015, that Russia formally

entered into the Syrian conflict on the side of Assad against the

terrorists. It was just November of last year, just a little over

a year ago, when a Turkish fighter jet shot down a Russian fighter jet. It was then last Christmas – in that entire holiday

period – when we on the verge of what could have been a break-out of nuclear war. The tensions were incredibly high. The

rhetoric was incredibly high. And what we had in the White House,

Obama, is now on full display in its psychotic kind of pettiness.

So the way that Putin has shaped this process – and it's worth situating the recent events – that not only did we have this display of psychosis by Obama. There was also the assassination of Russia's Ambassador to Turkey, Andrei Karlov. This came just a few days after Obama had made an illicit threat

against Russia, which Mr. LaRouche had captured very specifically. This meant that Obama was looking to kill, and kill

people of significance. And then you had the assassination of Ambassador Karlov by someone tied to what looks to be some kind

of Western intelligence-coordinated network. And then, it's not

yet clear what happened, there's much speculation, but regardless, there's the unfortunate loss of the Alexandrov Ensemble (the Red Army Chorus).

As we speak, we're in Manhattan at the Russian Consulate, singing Russian patriotic songs, as well as American songs. I'd

like to read a section of a leaflet that Helga Zepp LaRouche wrote on this occasion for our chorus outside the Russian Consulate. This is just a small taste of it, which will be released in its entirety today, following that event. She says:

"Let me therefore share with you the idea that in addition to rebuilding the Alexandrov Ensemble, which they intend to do, thousands of Alexandrov choruses be established, in schools all over Russia, to honor the heroic contribution of Russia in the liberation of Syria, and at the same time, broaden the uplifting effect of choral singing to the young generation."

I think that proposal stands out as the quality of idea and initiatives that can now be taken; that there is unfolding a new paradigm. There's a paradigm of win-win, or almost as Putin displayed today, of turn the other cheek. We're not going to go tit-for-tat. We're not going to descend into kitchen-level politics. We're going to rise to a higher level, of a discussion of mankind and the collaboration towards world peace and global development. Nothing better expresses that than what's developed in Syria, and the collaboration of Russia, Turkey, and Iran to consolidate that. This really has been the work of Putin, and this last year has really been shaped by Vladimir Putin more so than anyone else.

Now, the question is: how do we respond to this in the United States? That's the onus upon us today. As Matt indicated, the financial crisis around Monte dei Paschi and the other major

trans-Atlantic banks, are clearly at a point of breakdown. I would ask people just to reflect upon, look at the electoral maps. Some of this has been done by various studies after the election, where they saw the kind of vote turnout for Trump happened the greatest in areas that had been hit the hardest by

the drug epidemic, the suicides, the unemployment levels. If you look at the demographic condition of the country today, it is defined by the insanity of our financial and economic system. The financial bubble that has been run, perpetually, really going back even since the early '90s, and we

saw it then regained after the dot.com blow-out with the housing

bubble. Then the blow-out of the housing bubble only accelerated

even further towards what is an entirely just fictitious financial derivative scheme, with almost {no} benefits, even monetarily or financially, to the population of the United States.

What you see is limited pockets, small specific areas. The New York City area; the Washington, DC area, major Dulles airport

area; San Francisco and the Bay area; certain key pockets where

the financial bubble that Obama has pumped up and has called his

"Obama recovery". This was the dominant area where you saw the

votes come in against Trump and for this Obama program. But more

importantly, you saw the reaction, the rebellion against Obama and this Bush-Obama legacy, came from a majority – 80% to 90% of

the land area of the country, and a good majority of the population; whether they voted for Bernie Sanders or they voted

for Donald Trump, they voted against this Obama-Bush tyranny.

A majority of the American people have been left out and forgotten;

they have become the forgotten men and women of the country, as

Franklin Roosevelt characterized them in the Great Depression. It is the question of, how do you bring together the entire country? Because we're looking for an economic development that

is based on physical reality, not on some fictitious financial numbers; you can't forecast an economy based on the financial numbers that are presented today – they're all lies. Let alone

Obama's recovery, but even notions of financial success; it's all

lies. The physical reality is, the United States is crumbling;

it's in horrible disrepair. It's not just our infrastructure, or

our manufacturing capabilities; it's our cultural level of our society, it's the educational orientation. It's the sense of optimism; it's the productive skill set and sense of integrity and confidence in the ability to produce something of significance that has been crushed and taken away from our population.

So, Mr. LaRouche – as Jason indicated – presented Four Laws; and those four laws really start with the fourth law, which

is an immediate commitment towards the restoration of a space program which has been laid out in detail by Kesha Rogers, and the fusion program. The initial first step on these four laws to

initiate this kind of science-driver program is Glass-Steagall;

because Glass-Steagall ends this financial cult, this financial

bubble. And it integrates that part of the country which has been forgotten into the conception of our economy and of our society. And we're going to take the entire nation and take it

upwards. There's no longer going to be fly-over areas of the country; there's no longer going to be these provinces on the outskirts of our economy. We're going to look at the entire productivity of our nation; and most importantly, the productivity of our people. The greatest sham of Obama's recovery is the fact that you have 100 million people not in the

workforce; not involved or engaged in any kind of economic activity. Many of them are on painkillers, and out of work or on

disabled lists. We've got to bring this entire part of the country into the economy immediately; in the areas which increase

the productivity per capita of the nation as a whole.

So, we've got to move on Glass-Steagall. As Matt said, it should be on Trump's desk the day he comes into office on January

20th. Congress comes back into session next Tuesday; they're sworn in. That's mostly a reception day. There will be some activities Wednesday and Thursday, and then they'll be in session

again the following week. We have reports from this morning that

Obama has the gall to go to Capitol Hill next Wednesday to meet

with Senate and House Democrats. This, of course, is the party

he's crushed and destroyed. I'm sure he will browbeat or worse,

the Democratic members of Congress. So, we will definitely have

a presence in Washington, DC; we will have {Hamiltonian} issues

distributed throughout New York City and throughout Washington.

We are definitely asking people to participate in a full-scale mobilization. That doesn't mean just Congress; Congress will be

available for meetings not this coming week, but likely the next

week. The bigger question is to get to Democratic clubs, state

legislators, union leaders, other activists, other writers, other

people who have advocated and promoted Glass-Steagall. We should

set the country on fire around this notion that Glass-Steagall is

not something to support; it's not something showing that you are

on the right side of things. Glass-Steagall must be passed; it

must be passed quickly, because we have a lot more work to do in

2017 than to simply deal with the insanity of this financial crisis.

We're asking people to mobilize as much as possible; and have in mind how much work we have to do to rebuild the country's

infrastructure, its manufacturing, and most importantly, rebuild

the minds of the coming generations – which is really the most important work any of us can participate in doing. So, that's the mobilization LaRouche PAC has set forth. The email went out

today, and we're asking everyone to participate.

OGDEN: Well Michael, what you're describing is the kind of policy revolution that Franklin Roosevelt ushered in, in his first few days as President in 1933. Of course, he was

inaugurated in March; the inaugurations back then used to happen in March, not January. But it's that first 100 days, as we've said, that remains the kind of model; and unfortunately, there are very few people in the United States for whom that historical accomplishment of Franklin Roosevelt remains something from their living memory. It's our job to educate and remind people of what Franklin Roosevelt was able to accomplish. Now, I don't think any of us are assuming that this is something that's going to happen by itself; this is why we are mobilizing. This is why we are saying, in the countdown to this inauguration, it's our job to set the agenda. And at the same time that we're doing that domestically, you really do have the winds of history are blowing in from around the world. There's a shifting global dynamic which is forcing a change in the United States, as Jason referenced with that article in {People's Daily}; the role that China can play with the One Belt, One Road policy in transforming the economic potential of the entire planet and the strategic changes that are coming out of Russia. But with that said, it is always very useful to go back and review what Franklin Roosevelt did in his entire administration; it's almost something you could not discuss in abbreviated form – from the beginning of his first term into his fourth term, with the victory in World War II. But if you just take those first 100 days and quickly review what he was able to accomplish, that's the kind of urgent

revolution in policy that is needed right now in the United States around these four LaRouche economic laws.

So, let me just very quickly list what Roosevelt was able to accomplish. Of course, this was not unilateral actions from the

White House by any means. This was done by a willing and cooperative Congress, who recognized the urgency and the emergency of reversing the economic despair and disintegration that the entire nation was experiencing. But, as I said, from the very first day of his administration, he passed the Emergency

Banking Act; which reorganized all of the banks across the entire

country, declared a banking holiday, audited these banks, and allowed them to open under completely new standards. He passed

the Government Economy Act – slightly less important – but it eliminated certain waste that was in government; he also passed

the Volstead Act, which temporarily suspended the rules of Prohibition – that was popular. He passed the Farm Credit Act,

which was very important; this refinanced farm mortgages across

the country. Farmers who were unable to keep their farms open because they couldn't pay their mortgages and their farms were being foreclosed; this was a very big story in Iowa and the heartland states. In fact, there were vigilantes who were standing up to sheriffs, saying "We will not let you foreclose on

our farms." This resolved that situation, and also provided operating funds for farms across the country at very low interest

rates; to keep the food on the plates of the American people. He

established the Homeowners' Loan Corporation; this provided relief for struggling homeowners across the country, and in

fact,
actually directly assumed one-sixth of all the mortgages in
the
country from homeowners who were struggling to pay their
mortgages.

He provided within the first 100 days a half-billion dollars
in 1933 dollars in unemployment relief; which was administered
by

Harry Hopkins. That was greatly expanded in the following
months

after the first 100 days. Here's a very important one which
we've been discussing a lot lately: He established the CCC,
the

Civilian Conservation Corps, which provided training and
employment for unskilled youth from across the entire country
to

build public works projects and conservation projects. Over
six

years, this ultimately employed {3 million} young people in
the

United States. As Jason mentioned earlier, within the first
100

days, he established the Tennessee Valley Authority – the TVA;
this was passed through law and shovels were hitting the dirt
within five weeks. This transformed one of the most backward
parts of the entire United States in Tennessee and Kentucky
and

the neighboring states.

To address what had caused the Great Depression in the first
place, FDR passed the Truth in Securities Act – an important
element; and then, of course, as we've been discussing, passed
the Glass-Steagall Act. This required banks to immediately
divest within a certain amount of time, all of their
securities

operations; and established the FDIC, which created the
Federal

Deposit Insurance Corporation protections for the average

American depositing their savings in commercial banks. Then he created the National Industrial Recovery Act, which – among many other things – guaranteed collective bargaining for unions, greatly increased the union membership across the United States, and made available \$3.3 billion in 1933 dollars; that's \$50 billion dollars in today's dollars in public works financing. That's the first 100 days; and Congress did not leave session. Congress did not go home from the day that Franklin Roosevelt was inaugurated until the day they left, exactly 100 days later. That's the kind of policy revolution that has to happen in the United States; and it will only function if it's carried out according to the principles underlying LaRouche's Four Economic Laws.

STEGER: That's great, Matt. I think it's important to indicate and let people know that LaRouche PAC also has two other initiatives. One is a new pamphlet coming out, which will highlight this kind of economic program based on Lyn's Four Laws.

It looks at how is it possible in the most effective way to increase the productivity of the American people and that we as a

nation build our own recovery. We build ourselves out of this economic rot that we have been plunged into.

The other initiative, which maybe Jason can say more on, is going to be an educational initiative to the American people a sense – especially members within the Trump administration – of

how real economics is. Because Lyndon LaRouche has been the leading economic thinker for the last 50 years on the planet, let

alone the United States. He has forecast some of the most significant events in the course of that 50 years; and he is

the
leading figure from the standpoint of real physical economics
and
scientific advancement. I know Jason is part of that, so
maybe
he can say more on that as well.

ROSS: Sure. Economics is a pretty funny subject because
it's one that so many people get so wrong. One that
specifically
so many experts get so wrong. If you look at the Society of
Professional Economic Forecasters and you look at how good
their
forecasts have been over the last 50 years, they're not
getting
any better. You'd say that's a science that really isn't
improving, is it – economic forecasting. It's because it's
not
treated as a science. There is so much ideology and there's
so
much just plain old stupidity about looking at measures that
are
based on money, rather than a physical understanding of what
makes economy possible. So, we're going to be preparing and
presenting a series, a number of pedagogical discussions; some
tools to help think about how an economy really functions,
drawing on Lyndon LaRouche's decades of experience as an
economic
writer and forecaster – as a remarkably accurate one. We will
have these things available, like some of the concepts that he
brings up frequently; like what is energy flux density in an
economy. I know that I made a video on that recently, and
there's much more to say than could fit in a short summary
video
that touched on it only briefly. Or, other concepts, like
capital intensity, and the concept of an economic platform,
which

is not something to get into detail right now on. But a reconceptualization of what many people think of as just infrastructure and public works, and how to think about that as a mediating a relationship of a society and the physical world around them and within that society itself; in the way that Vladimir Vernadsky, for example, looks at the human species in terms of what is the power of cognition? How does that transform the relationship of the human species to the planet and to the biosphere in a way that is unlike any purely biological species? What is the physical power of cognition? How can we measure that as geologists, as biologists, as economists? So, definitely more coming on that.

OGDEN: The central theme in Mr. LaRouche's Four Economic Laws document is the necessity to increase productivity – per capita and in terms of the productivity of the labor force. As we've discussed, going back to Alexander Hamilton, this is really the root of economic science. In the "Report on Manufactures", Hamilton's theme is how do manufactures and technology and industry increase what would otherwise just be the raw labor force of the population. It has a multiplier effect. One thing going back to Mr. LaRouche's Four New Economic Laws document, one point that he makes is that this is not just an option – as we've said before; but this is an absolute necessity. Not just because of the urgency of the collapse, but also because of the nature of our nation. Alexander Hamilton was

the founding economic genius of the country, founding father of our system of economics; but he was also one of the central authors of the United States Constitution. He made a very explicit point of putting the clause in there which is the General Welfare Clause; which not only gives permission to the United States Federal Government to act in the general welfare of the United States – this was used as the reason behind the constitutionality of the National Bank – but it also mandates that this is part of the responsibility of the Federal government. This is what gives it legitimacy; that it {must} act in the interest of the general welfare of the American people. And {all} of the American people, not just sections; not just the coasts or the big cities, but all of the American people. This is a point that Mr. LaRouche makes in one very short sentence in that Four Economic Laws. He says: "The ceaseless increase of the physical productivity of employment, accompanied by its benefits for the General Welfare, are a principle of Federal law which must be a paramount standard of achievement of the nation and of the individual." So, the word "law" is in the title of this document; and Mr. LaRouche is asserting that this increase in productivity is included under the idea of the General Welfare, and is a central principle of what we should understand as Federal law under our Constitutional republic. It was recently stated in a similar way in the white paper that was put out by the Chinese government; where they declared that development is an inalienable human right. The same way

that we talk about life, liberty, and the pursuit of happiness as being inalienable rights, the Chinese, who have lifted 750 million people out of poverty in their country, were declaring that development itself is an inalienable human right. I think this is an important understanding of what the responsibility of government itself needs to be; and this central principle of economic science – understanding what it means to, and how one proceeds to increase the physical productivity of one's labor force for the benefit of the General Welfare as a whole.

STEGER: I think that captures the New Paradigm.

OGDEN: OK, wonderful. I do want to say that I really appreciate Bill being on, and I think increasingly we need to return to some of the questions that Mr. LaRouche was directly involved in, in Detroit and Michigan and Ohio and some of these Midwest areas. What you brought up, Michael, about there are no fly-over states; we should no longer have the word "Rust Belt" in our vocabulary. The question is, how are we going to take the skills that are inherent in these machinists and former machinists and skilled workers in that region – who are now in a state of real despair and increasing mortality – and put them to work again for the development of the country. So, you can say something about that now, but Bill, I think we should also revisit that maybe in some of our future shows; and have that be part of our countdown to the new Presidency.

ROBERTS: Yeah, sure. It's a real challenge. This is the

subject of what Marcy Kaptur took up in a recent op-ed, when she said the Democratic Party has to do some "soul-searching" is the way that she put it. But really, it's not soul-searching; we've got to define what the commitment is going to be to the American population and all of the American population. It's a real challenge; I think much more so than what Franklin Roosevelt had to face. Part of it is what we didn't get into so much today — the deep cultural degeneration process that has left young people without very much of a sense of character or identity. You mentioned the CCC program of the past; [that] had to be tailored to address — and Franklin Roosevelt himself was very personally involved in crafting that program, which he saw as being absolutely critical if the nation was going to have a future. So, I agree; this is going to have to be something we put a lot of thought and effort into how to make that shift upward in productivity that is so required today immediately, but also for the future, for the long-term.

OGDEN: Great. Well, thank you very much. Thanks, Bill; thank you, Michael; thank you, Jason. I would recommend reading the op-ed that Jason referenced at the beginning of the program; this was in {People's Daily}. I know when we spoke with Lyndon and Helga LaRouche earlier today, Helga put a major premium on

that op-ed. We, of course, encourage you to participate as fully as you can in this mobilization to immediately not build support for Glass-Steagall, but immediately make Glass-Steagall law. So, as Michael said, the marching orders are available; we sent out an email to the entire LaRouche PAC email list today. If you're not yet a subscriber to that email list, you need to sign up immediately. We're going to have marching orders such as that as we count down the next 21 days, the three weeks until the new administration; and we're not going to stop there. So, please subscribe to the email list and please subscribe to our YouTube channel as well. Thank you all for watching today, and Happy New Year to you! I think we all can look forward to a 2017 full of a lot of potential; and it's our job to realize that potential. Thank you and good night.

Obama pålægger Rusland nye sanktioner, i en ødelæggelsesoperation i

ellefte time

29. dec., 2016 – Her til aften meddelte præsident Obama, at USA ville udvise 35 russiske »efterretningsagenter« (diplomatisk personale), lukke to russiske områder i USA og pålægge økonomiske sanktioner, diplomatisk censur og offentlig »udhængning ved navn« som gengældelse for angivelig russisk hacking for at influere på det amerikanske valg. Iflg. rapporter fra nyhedstjenester inkluderer sanktionerne en udvidelse af en eksekutiv ordre fra 2015, der giver Obama mulighed for at straffe dem, der er indblandet i cyberangreb imod USA. Finansministeriet vil få mulighed for at indefryse aktiver, tilhørende dem, der digitalt beskadigede afgørende amerikansk infrastruktur. FBI og Homeland Security udgav torsdag også en rapport, der angiveligt skulle forklare, hvordan de russiske hackerangreb fandt sted.

Svaret kom omgående. Moskva overvejer nu forholdsregler til gengældelse mod USA, sagde præsident Vladimir Putins talsmand, Dmitry Peskov. Han sagde, at de nye sanktioner er et eksempel på præsident Obamas »uforudsigelige« og »aggressive udenrigspolitik«, rapporterede Associated Press. Han beskrev ligeledes de nye forholdsregler som værende rettet mod at forsøge at »levere et slag mod nyvalgte præsident Donald Trumps udenrigspolitiske planer«. »Sådanne skridt fra en amerikansk administrations side, som kun har tre uger tilbage at arbejde i, har to formål: at yderligere beskadige russisk-amerikanske relationer, der i forvejen befinder sig på lavpunktet, samt selvfølgelig at levere et slag mod den tiltrædende præsidents udenrigspolitiske planer.«

»Vi har intet andet valg end at holde os til princippet om gensidighed«, sagde Peskov. Vladimir Dzhabarov, viceformand for den russiske Dumas udenrigspolitiske udvalg, sagde til det russiske nyhedsbureau TASS, at der vil blive taget »gensidige skridt« og tilføjede, »Den amerikanske ambassade i Moskva og, sandsynligvis, konsulaterne, vil også blive skåret ned.«

Konstantin Kosachev, formand for det russiske parlaments overhus' komite for udenrigsanliggender, blev citeret af RIA nyhedsagenturet for at sige, at Washingtons beslutning torsdag om at udvise 35 russiske diplomater repræsenterede »de sidste krampetrækninger hos dem, der er politisk døde«.

Putin annoncerer aftale om våbenhvile i Syrien; LaRouche giver sin vurdering

29. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin annoncerede under et transmitteret møde med forsvarsminister Sergei Shoigu og udenrigsminister Sergei Lavrov, at dokumenter for en våbenhvile er blevet underskrevet af syriske oppositionsgrupper og den syriske præsident Bashar al Assads regering. I dag kommenterede Lyndon LaRouche, at aftalen er usikker. »Man kan ikke regne med den, fordi Obama ikke er uskadeliggjort«, sagde han.

»Der er netop«, sagde Putin ved mødets start, »indløbet rapporter om, at, for flere timer siden var der en udvikling, som vi alle har set frem til og arbejdet så hårdt på. Tre dokumenter er blevet underskrevet. Et dokument er en våbenhvile mellem den syriske regering og den bevæbnede opposition. Et andet dokument omhandler en pakke af forholdsregler til at kontrollere våbenhvilen. Og så er der en erklæring om beredvillighed til at indlede fredsforhandlinger for en afgørelse af den syriske konflikt.« Rusland, Tyrkiet og Iran har påtaget sig forpligtelser til at garantere en fredelig afgørelse i Syrien. Aftalen er et resultat af Ruslands samarbejde med partnere i regionen, understregede

Putin.

Putin gav klart udtryk for, at det virkeligt hårde arbejde begynder nu.

»Der er ingen tvivl om, at de opnåede aftaler er skrøbelige og kræver særlig opmærksomhed og assistance med bevarelse og udvikling som mål. Men det er ikke desto mindre et betydningsfuldt resultat af vores fælles arbejde, bestræbelser fra Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet og vore partnere i regionen«, sagde han. »Som vi udmærket er klar over, så er de opnåede aftaler meget skrøbelige, de kræver særlig opmærksomhed og tålmodighed, en professionel fremgangsmåde over for disse spørgsmål og en konstant kontakt med vore partnere«, understregede Putin.

Iflg. Kremls udskrift præsenterede Shoigu Putin for en liste over de bevåbnede oppositionsgrupper, der er gået med til våbenhvilen, og som efterfølgende blev offentliggjort på Forsvarsministeriets webside sammen med et kort over deres fordeling. Han rapporterede, at Forsvarsministeriet, med Tyrkiet som mægler, brugte to måneder til at forhandle med de øverstbefalende for disse syv grupper, der udgør henved 60.000 kæmpere.

Lavrov rapporterede, at Udenrigsministeriet vil tage skridt til at sikre, at pakken af aftaler, der blev underskrevet, blev uddelt som officielle dokumenter i FN's Sikkerhedsråd, og at medlemmer af Sikkerhedsrådet bliver briefet og deres spørgsmål besvaret.

»Det er vigtigt at øge antallet af garantlande, og vi ønsker derfor på dette stadium at invitere vore egyptiske kolleger til at tilslutte sig disse aftaler«, sagde Lavrov. »Senere, på efterfølgende stadier, kunne vi sikkert også få andre nøglelande med indflydelse på begivenheder i Syrien involveret, lande som Saudi-Arabien, Qatar, Irak og Jordan.«

I Damaskus annoncerede den syriske arabiske hær

generalkommando en »omfattende« standsning af fjendtligheder, der skal træde i kraft ved midnat i dag, lokal tid.

»Kommandoen tilføjede, at terroristorganisationerne Jabhat al-Nusra og ISIS og hermed affilierede grupper er ekskluderet fra aftalen og påpegede, at våbenhvilen sker med det mål, at skabe passende betingelser for at støtte en politisk vej i den syriske krise«, rapporterede SANA. Underskriverne på oppositionens side inkluderer, som det rapporteredes af det Russiske Forsvarsministerium, Ahrar al-Sham og Jaish al-Islam, de to største grupper, så vel som fem andre mindre grupper: Jaish al-Mujahideen, Faylak al-Sham, Suvar al-Sham, Jaish Idlib og Jabhat al-Shamiya.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nære hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det

selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikcionaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere

kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Tyrkiet og Rusland enige om aftale for syrisk våbenhvile

28. dec., 2016 – Anadolu nyhedsagentur, den tyrkiske regerings pressetjeneste, rapporterer, at Rusland og Tyrkiet er blevet enige om en våbenhvile i Syrien, mellem syriske regeringsstyrker og oppositionsstyrker, og som kunne træde i kraft ved midnat, den 29. december. Våbenhvilen gælder ikke for terroristorganisationer og er inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråds resolution 2254. Våbenhvilen vil bane vej for forhandlinger om en politisk afgørelse af konflikten, forhandlinger, der skal finde sted i Kasakhstans hovedstad, Astana, hvor Moskva og Ankara vil stå som garanter for afgørelsen.

TASS rapporterer, at Quadri Jamil, leder af Folkefronten for Forandring og Befrielse, og repræsentanter for »Moskva-gruppen« af den syriske opposition, tidligere sagde til TASS, at Astana-forhandlingerne mellem Damaskus og oppositionen vil finde sted i sidste halvdel af januar.

Forespurgt, om han kunne bekræfte Anadolu rapport om våbenhvilen, sagde Kremls talsmand, Dmitry Peskov, til reportere, »Jeg kan ikke besvare dette spørgsmål nu, jeg har ikke tilstrækkelig information«, rapporterer TASS i en separat dækning. Han bekræftede imidlertid, at »der foregår konstant kontakt med de tyrkiske kolleger for at drøfte forskellige former for en mulig dialog, der er planlagt til at finde sted i Astana. Dette foregår alt sammen i overensstemmelse med en søgen efter en politisk afgørelse i Syrien.«

Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlut Cavusoglu, gik imidlertid senere videre med at bekræfte, at en aftale er nært forestående.

»Vi arbejder stadig på det. Det kunne blive effektueret hvad øjeblik, det skal være. Det handler om at udvide våbenhvilen. Vi arbejder også på en forhandlet, politisk løsning«, sagde han.

Aftalen er blevet forelagt både den syriske regering og oppositionsgrupperne og kunne træde i kraft snarest. Cavusoglu indikerede også, at diskussioner stadig foregår mht., hvem, der skal deltage i Astana-forhandlingerne, selv om han udelukkede deltagelse af PYD (Partiya Yekîtiya Demokrat, et kurdisk syrisk politisk parti).

Foto: I sidste uge mødtes den russiske udenrigsminister Lavrov (2. til venstre) med den tyrkiske udenrigsminister Cavasoglu (2. til højre) og den iranske udenrigsminister Zarif (højre) i Moskva for at drøfte krisen i Syrien. Onsdag meddelte tyrkiske statsmedier, at en våbenhvileaftale var opnået mellem Rusland og Tyrkiet, der støtter modstridende sider i konflikten.

Rapport fra ECB: Rigdom i Europa går ned, mens de rige bliver rigere

27. dec., 2016 – En rapport fra Den europæiske Centralbank (ECB) afslører, at europæere i gennemsnit bliver fattigere, mens de rige bliver rigere, baseret på en rundspørge af 84.000 husstande. De rige bliver rigere, med 5 % af husstandene i toppen, der tegner sig for 37,8 % af nettorigdommen i 2014, sammenlignet med 37,2 % i 2010. Samtidig havde 5 % af de fattige husstande kun gæld.

Gennemsnitsrigdommen for husstande faldt med omkring 10 % til 104.100 euro i de fire år frem til 2014, hovedsagligt pga. faldet i huspriserne. Som man kunne forvente, havde Grækenland og Cypern de største tab og mistede i gennemsnit 40 % rigdom. Græske husstande gik fra 108.700 euro i 2009 til 65.100 euro i 2014. Grækenland fremviste ligeledes et lignende kollaps i sine årlige indkomster, som faldt fra 23.500 euro før krisen i 2009 og til 17.600 euro i 2014.

»I Italien, Portugal og Spanien faldt den gennemsnitlige husstandsindkomst med mere end 15 %, siger ECB-rapporten, iflg. *Greek Reporter*. I kontrast hertil øgedes rigdommen i Tyskland med 10 % i den samme periode. En forøgelse af rigdom blev også registreret i Østrig, Finland og Luxembourg.

»Faldet i nettorigdom var hovedsagligt et resultat af faldet i værdien af aktiver, især ejendomme«, sagde ECB-undersøgelsen. »Reduktionen i nettorigdom er større for husstande med lån, især for husejere, der har belånt deres hjem, sammenlignet med ejere uden huslån og folk med lejeboliger.«

Uoverensstemmelsen mellem de forskellige lande er enorm. For eksempel er den gennemsnitlige rigdom pr. husstand i Luxembourg 437.500 euro, mens det i Letland kun er 14.200 euro.

(Se også artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>)

Foto: De sidste seks års økonomiske tilbagegang i Grækenland, der ikke mindst skyldes Trojkaens brutale nedskæringspolitik over for befolkningen, har sat sig dybe spor. Lukning af foretagender og arbejdsløshed har kostet mange husstande et massivt fald i indkomst, og mange mennesker er henvist til maduddeling, som her, mens endnu andre har mistet deres hjem og er henvist til at overleve gennem suppekøkkener og tiggeri.

Tyskland går frem med hjælp til Aleppo – Omgående fokus på lægehjælp

27. dec., 2016 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har præsenteret et hjælpeprogram for Aleppo, hvor hovedfokus vil ligge på at genopbygge byens sektor for lægehjælp. Omkring 1.000 syriske læger, kirurger og sygeplejersker, plus yderligere 200 personel til behandling for traumer, vil blive finansieret med 15 mio. euro fra hans ministerium hen over de kommende 30 måneder.

Müller opfordrede andre lande til at bidrage til genopbygningen af Aleppo og sagde, at, efter det internationale samfunds stater har forholdt sig passive under

hele denne krig, »må der nu komme en humanitær indsats for befolkningen i Aleppo«. Situationen for lægehjælp er katastrofal, sagde Müller og advarede om, at, hvis der ikke kommer omgående lægebehandling og pleje til tusinder af syriske børn, vil de ikke overleve den kommende vinter. Ud over Aleppo har 13 millioner syrere et akut behov for humanitær hjælp, og 90 % af disse mennesker har behov for medicin.

Foto: Situation for lægehjælp i Aleppo, og andetsteds i Syrien, er katastrofal, og især vil mange børn med forbrændinger, diverse lemlæstelser og alvorlige traumer ikke overleve vinteren uden læge- og medicinhjælp fra det internationale samfund.

Talsmand for Russisk Udenrigsministerium: Rusland vil offentliggøre alle terroristgrusomheder i Aleppo

27. dec., 2016 – Talsmand for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, opfordrede i dag det internationale samfund til korrekt at vurdere beviserne for jihadisternes krigsforbrydelser i Aleppo.

»Syrrerne kom ud på gaden for at fejre byens befrielse og lykønskede hinanden med sejren og takkede de russiske og syriske soldater«, sagde hun. »Det var imidlertid en festdag med tårer i øjnene. Vi får fortsat kendskab til det, der fandt

sted i Aleppo, da byen var kontrolleret af terrorister og ekstremister. Der er især fundet massegrave med resterne af dusinvis af mennesker. Og det har yderligere vist sig, at disse mennesker er blevet tortureret.«

»Der er al grund til at tro, at disse forfærdelige afsløringer vil fortsætte«, sagde Zakharova. Hun bemærkede, at »beviserne for disse forbrydelser vil blive overgivet til medierne af det russiske militær og offentliggjort«. »Vi håber, at det internationale samfund vil fremkomme med en upartisk vurdering af denne blodige nedslagtning, hvor syriske borgere har været underkastet tortur og vold af ekstremister og terrorister«, understregede hun.

Foto: Kvinder i Hanano, i det østlige Aleppo, fejrer kvarterets befrielse fra Nusra Fronts besættelse.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod

Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtsfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivt amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivt rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævvelse af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye

kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to

embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direktion af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er

podekrystallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgter-

politik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskollaps' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere

– især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

ECB erklærer Italien krig: Kræver mere blod fra befolkningen for Monte dei Paschi Bank

27. dec., 2016 – Den italienske finansavis *Il Sole 24 Ore* rapporterede i går, at Den europæiske Centralbank, ECB, har sendt et brev til bestyrelsen for Monte dei Paschi, MPS, med krav om en kapitalforøgelse, der er næsten dobbelt så stor som tidligere fastlagt. Brevet blev afsendt få timer efter at MPS havde anmodet om bemyndigelse til at gå med i den italienske regerings »forebyggende«
bailout, eller nationalisering. ECB kræver nu en kapitalforøgelse på 8,8 mia. euro, i stedet for det tidligere fastlagte beløb på 5 mia.

Skiftet bygger på ECB's nye klassificering af MPS, til samme vurdering som de græske banker under den græske finanskrise.

ECB kræver, at 4,5 mia. skal tegnes af regeringen, mens 4,3 mia. skal indhentes gennem »fælles ansvar«, dvs., en bail-in af obligationsindehavere af første og anden prioritet. Regeringen insisterer imidlertid på sin plan med at refundere 100 % til detail-obligationsindehavere og på en 30 % 's nedskæring af institutionelle obligationsindehavere.

ECB's krav er det samme som en krigserklæring mod en national afgørelse, der trodser EU-lov. Dette kommer fra samme Mario Draghi, der sluttelig er ansvarlig for MPS' bankerot ved i 2008 at have bemyndiget en overtagelse, der kostede MPS 19 mia., og som en undersøgelseskomite har peget på som den ene, enkeltstående årsag til MPS' finansielle problemer. Draghi løj og sagde, at omkostningerne ved overtagelsen ville blive 9 mia. euro, vel vidende, at en rapport fra Banca d'Italia – Italiens centralbank – et år tidligere havde fremlagt det

virkelige beløb.

Draghi bemyndigede også en kapitalforøgelse og udstedelse af underordnede obligationer for at finansiere overtagelsen, så vel som også derivatinstrumenter, der tilføjede yderligere tab. Hvis MPS ikke var gået med på denne vanvittige operation, ville banken have været bedre i stand til at takle sit problem med kommercielle lån.

Med dette seneste træk har ECB gjort det italienske 20 mia. store sikkerhedsnet endnu mere utilstrækkeligt for hele banksystemet, men frem for alt, så har ECB erklæret sin plan om at påtvinge Italien den samme, brutale behandling, som den påtvang Grækenland.

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches

forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i Washington, D.C. De skal mærke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

Putin vært for møder i det Højeste Eurasiske Økonomiske Råd og CSTO's Kollektive

Sikkerhedsråd

26. dec. 2016 – I dag i Skt. Petersborg sagde den russiske præsident Vladimir Putin til mødet i det Eurasiske Økonomiske Råd (der inkluderede statshoveder fra Armenien, Kasakhstan og Kirgisistan), at de havde »opnået nogle vigtige resultater med vores indsats for at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Han sagde, at »en af EAEU's hovedprioriteter er at etablere et favorabelt forretningsklima med det formål fuldt ud at udvikle vore landes produktion og teknologiske potentiale«. Han sagde, at et fælles marked for medicin og medicinske varer trådte i kraft i år, og nu har man en aftale om konceptet for et fælles marked for gas, olie og olieprodukter i år 2025. De vil også arbejde for »at etablere et fælles finansmarked i år 2025«. Putin afsluttede med at bemærke: »Vi har underskrevet en frihandelsaftale med Vietnam, som I ved. Israel, Indien, Iran, Singapore og Egypten har alle udtrykt interesse for lignende relationer. Vi arbejder sammen med Folkerepublikken Kina.«

I efterfølgende kommentarer til pressen tilføjede chef for den Eurasiske Økonomiske Kommission, Serzh Sargsyan: »Præsidenterne for fire lande har godkendt et forslag om, at det er nødvendigt at lancere forhandlingsprocessen [om skabelse af en frihandelszone] med Iran, Egypten, Indien og Singapore. Vi vil påbegynde en intensiv forberedelsesproces for underskrivelse af aftaler med disse lande.« Kirgisistan underskrev ikke denne del af aftalen, udtalte han, men tilsluttede sig de andre med underskrivelse af en aftale om en ny toldkodeks.

Under mødet i CSTO (Collective Security Treaty Organization) sagde Putin: »Vi ved, hvor urolig situationen er i mange dele af verden. Antallet af arnesteder for spændte situationer falder ikke, og årtier gamle konflikter er ikke løst til vores tilfredsstillelse. Problemet med Afghanistan, Mellemøsten, Syrien, f.eks. og andre steder ... Antallet af problemer er ikke

for nedadgående.«

Foto: Kasakhstans præsident Nursultan Nazerbajev mødtes med Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af møderne i det Eurasiske Økonomiske Råd den 26. dec., 2016, i Skt. Petersborg, for bl.a. at drøfte Bajkonur kosmodromen, som Rusland lejer af Kasakhstan.

Russisk TU154 styrter ned på vej til Syrien

25. dec., 2016 – Et TU154-fly fra det Russiske Forsvarsministerium med 92 mennesker om bord, som var på vej til Syrien, styrtede ned i Sortehavet kort tid efter, at det havde tanket op i en lufthavn i feriebyen Adler, nær Sotji. Alle ombord blev dræbt.

Den russiske præsident Vladimir Putin har beordret premierminister Dmitry Medvedev til at oprette og lede en regeringskommission for at efterforske flystyrtet. Efterforskningskomiteen (svarer til russisk FBI) meddelte, at man havde indledt en kriminalretslig undersøgelse, baseret på »overtrædelse af regler for flysikkerhed eller forberedelse«, iflg. TASS.

Forespurgt, om en terrorhandling var en mulighed, sagde transportminister Maxim Sokolov i Sotji, at efterforskerne undersøgte alle muligheder, iflg. AP.

Frem til 10:00 EST var ligene af 10 ofre blevet samlet op af et redningsskib. »Et eftersøgningsområde på 10,5 km² er blevet oprettet«, sagde en ministeriel talsmand i en erklæring.

Flere end 3.000 mennesker, inklusive dykkere og piloter, deltager i eftersøgningen efter styrtet i Sortehavet, sagde Forsvarsministeriet. »Syvogtyve skibe, 37 dykkere, 4 helikoptere, ubemandede luftfartøjer og remote-opererede dybvandsfartøjer deltager i eftersøgningen. Flere end 100 dybvandsdykkere med specialudstyr vil snarest blive sendt af sted til ulykkesstedet«, sagde Ministeriet.

Blandt de 8 mandskaber og 84 passagerer befandt sig 60 medlemmer af Alexandrov Ensemble, kendt som den Røde Hærs Kor, samt dansere, der alle var på vej fra Moskva til Hmeymim-luftbasen i Syrien for at deltage i nytårsfestlighederne.

Med om bord var også den administrerende direktør for Spravedlivaya Pomoshch (Fair Aid) velgørenhedsfonden, Elizaveta Glinka, i den russiske offentlighed bedre kendt som dr. Liza, samt soldater og reportere.

Ikke et ord fra Obama, selv om USA's ambassadør til Rusland overbragte kondolencehilsener.

Foto: Sotji, 25. dec., 2016 – Et eftersøgnings- og redningshold på ulykkesstedet, hvor et russisk TU154 med 92 mennesker om bord styrtede ned. [Artur Lebedev/TASS]